

[Ib Christensen.]

som har været fristende for kvinder, men her er altså et område, som nu bliver tilgodeset.

En anden ting, som er væsentlig, er, at man gennem denne øgede indsats på hjemmehjælpen kan give ældre menneske en bedre mulighed for at blive i deres hjem noget længere. Det har et menneskeligt aspekt, og det har naturligvis også et økonomisk aspekt, at man på den måde kan nedtone behovet for plejehjemsanbringelse.

Hvad angår lovforslag nr. L 216 om dagpenge, om statens større andel i dagpengeforsikringer for mindre erhvervsdrivende, må vi sige, at det uden tvivl nok har en yderst behersket beskæftigelsesmæssig effekt, som der også tidligere er redegjort for her fra denne talerstol af andre ordførere, og jeg kan ligesom de henvise til bemærkningerne fra det kommunistiske medlem af udvalget om, hvor tvivlsom den beskæftigelsesmæssige effekt er, hvilket jo altså står meget i modstrid med den rolle, hele dette spørgsmål har spillet i den offentlige debat. Det er forbløffende, at så få blandt de næringsdrivende har tegnet forsikringer på dette område.

Vi har altså derfor ikke den store fidus til dette lovforslag og kan ikke støtte det, hvortil kommer det principielle synspunkt, der gælder både lovforslag nr. L 216 og nr. L 221, og som er, at vi ønsker en ligestilling imellem arbejdere og funktionærer, også når det drejer sig om sygeløn. Det var efter vores opfattelse et stort fremskridt, da der blev etableret denne ligestilling, ved at man gennemførte en sygelønsordning, så også arbejdere blev sikret rimeligt under sygdom, ligesom funktionærer havde været det allerede siden 1937, og det kan nok give anledning til nogen ængstelse, at man nu ligesom skal gøre arbejderne til sociale tilfælde, ved at staten og ikke arbejdsgiverne skal betale for deres sygdom, skønt arbejdsgiverne betaler for funktionærernes sygdom.

Derfor må vi altså af principielle og andre grunde afvise såvel dette lovforslag som lovforslag nr. L 221. Om lovforslag nr. L 221 er at bemærke, at det koster i hundredvis af millioner kroner i udgifter for det offentlige, samtidig med at ingen har nogen idé om den beskæftigelsesmæssige effekt af denne kæmpemæssigt forøgede statsudgift. Det kan derfor nok forbløffe, at partier, der kalder sig borgerlige eller liberale, kappes om at lave denne store subvention, om hvis beskæftigelsesmæssige effekt man

i virkeligheden ikke ved noget som helst. Dertil kommer, at dette her jo er en ændring midt i en overenskomstperiode; det gør også os betænkelige.

Men hvad enten vi mener det ene eller det andet om de to lovforslag nr. L 216 og L 221, er det jo, som det tidligere er berørt, ikke her, at afgørelsen træffes. Helt i stil med, hvordan regeringen har behandlet folketinget i måneder, og nu også mens vi har været inde siden den 22. august, træffer man afgørelsen under lukkede forhandlinger andetsteds. Så dette her er bare sådan en ganske ligegyldig begivenhed. Det betyder intet, hvad der siges fra denne talerstol; ligegyldigt hvilken ordfører det er, betyder det intet, hvad der sker i det berørte udvalg. Afgørelsen træffes andetsteds, og ingen ved, i hvert fald officielt, hvad denne afgørelse kommer til at gå ud på. Det ser ud til, at der er nogle forligspartier, der har fundet sammen, men det må ikke hedde forligspartier, fordi det at være et forligsparti koster dyrt ved valgene, medens man derimod, hvis man er et aftaleparti, vinder stemmer på det. Derfor kalder man sig aftalepartier, og så kan man jo alt efter temperament råbe hurra for den lille forskel, eller man kan beklage folkestyrets vilkår under denne regering og under de partier, der kalder sig parlamentarisk erfarne og ansvarlige.

Tyroll (VS):

Jeg skal først beskæftige mig med lovforslaget om beskæftigelsesfremmende foranstaltninger inden for ældreomsorgsområdet, fremsat af den højtærede socialminister. Der er nogle standpunkter i det, som vi er positive over for. Det drejer sig om forslagens betydning for de ældres muligheder for at blive boende i deres eget hjem, så længe de ønsker det, og så længe de har mulighed for det. Endvidere drejer det sig om det forslag, der betyder en forøgelse af de økonomiske maksimumsgrænser for de refusionsberettigede udgifter, og det er jo sådan set det, der er hovedindholdet i selve teksten, som også andre har været inde på.

Med hensyn til det sidste kunne vi for vores vedkommende også umiddelbart få en fornemmelse af morgenrøden, når vi ser, at der nu også for regeringens vedkommende er opstået en idé om at gribe ind i beskæftigelsen inden for det sociale område på trods af bistandslovens gennemførelse. Ved en tidligere behandling her i tinget af et beskæftigelsesforslag inden for daginstitutionsområdet, som var et fællesfor-